

Ragnar Granit 80 vuotta tänään Pitkän uran ansiot palkittiin nobelilla

Frans Eemil Sillanpään ja Artturi Virtasen lisäksi suomalaiset ovat voineet ylpeillä kolmannestakin nobelistista, *Ragnar Granitista*, jota myös ruotsalaiset pitävät omiaan. Ragnar Granitille myönnettiin laaketieteen Nobel 1967 eli 27 vuotta sen jälkeen, kun hän oli siirtynyt Helsingistä Tukholmaan Karolinskaan instituuttiin.

"Mina katson olevani yhtä paljon suomalainen kuin ruotsalainen Elämäni 40 ensimmäistä vuotta asuin Suomessa ja nyt olen asunut tasan 40 vuotta taalla Ruotsissa. Nykyisin sitä päitsi vietän joka vuosi toukokuusta syyskuuhun Suomessa, Korppoossa."

Ragnar Granitin isoisa oli merikapteeni, ja hänen peruaan on Korppoon talokin "Meidän sukua asustaa siellä kesäisin 23 taloudesta. Jopa lastenlapsetkin haluavat joka kesa taalta Ruotsista Korppooseen", Granit kertoo.

Puheessa on lahtematon suomenruotsalainen nuotti, ja aamuposti on jälleen tuonut Tukholman asuntoon Hufvudstadsbladetin

"Talvisodan jälkeen sain tarjouksen samaan aikaan sekä Harvardista että Karolinskan instituutista Valitsin Tukholman. Erikoisalani oli naon fysiologia ja verkkokalvotutkimus Surryin sen parista kuitenkin melko pian neurofysiologiaan ja ruumiinosien liikkeiden motorikkaan "

"Nobelin palkinto oli jonkinlainen tunnustus pitkän urani päätteksi Karolinskan instituutissa. Tosin laitos on ollut hyvin varovai-

nen laaketieteen palkinnon jaossa omilleen Se on tapahtunut muistaakseni vain neljasti."

Nobelin palkinnosta ja eläkkeelle siirtymisestä on kulunut jo 13 vuotta. Granit sanoo jättäneensä tutkimustoiminnan nuorten tieteellisen kehityksen tasalla pysyttelevien tiedemiesten asiaksi. Se ei ole merkinnyt kuitenkaan vetäytymistä eläkepäivien rauhaan.

"Yksin silmasta valmistuu vuosittain maailmassa noin 1 600 uutta vaitoskirjaa. Ikaantuvan ihmisen on parasta keskittyä muihin asioihin, kansainvälisiin tehtäviin, matkusteluun, kirjoittamiseen."

Kolme vuotta sitten Yhdysvalloissa ilmestyi kuulun MIT-tutkimuslaitoksen julkaisemana Granitin standarditeos aivojen ja keskushermoston toiminnasta. Tänä vuonna teoksesta on julkaistu pehmeakantinen teos. Kirjoituskohteessa on nytkin paperi, ja Granit sanoo kirjoittavansa omaelämäkerrallista tutkimusta tieteellisestä kehityksestaan. Hän toivoo sen ilmestyvän ensimmäisenä Suomessa.

"Eniten mieleni tekisi ehtia lukemaan enemmän, elämäkertoja ja 1700-luvun historiaa. Kaunokirjallisuutta en ole koskaan suuremmin lukenut. Juuri nyt olen sentään tarttunut Eeva Joenpellon askettain ruotsiksi ilmestyneeseen hienoon romaaniin."

"Ehka myöhemmällä iällä tulee paremmin aikaa", erinomaisen hyväkuntoinen Granit naurahtaa. "Korppoon sukumme on ollut yleensä pitkäikäisiä Jotkut ovat eläneet yli satavuotiaiksi "